

[Arbejdsministeren]

ske rigtigt var inde på, alligevel samle nogle ting op, opfølgning fra Bonnerup Nielsen-udvalget, andre love osv. Vi vil samle dem og lægge dem frem også for Folketinget. Jeg synes, dele af lovforslaget – men sandelig også det om de sociale pensioner – er udmærket egnet til at være samtalestof i arbejdsmarkedsudvalget. Jeg tror, det vil være fornuftigt med en sådan dialog i arbejdsmarkedsudvalget – og også gerne med mig – med henblik på at se, om vi kan finde modeller, der gør, at der kan skaffes bred politisk opbakning bag denne ændring. Det er formålet med at lægge det frem på denne måde. Det håber jeg kan lykkes.

Jeg kan tilsige, at alle de spørgsmål af teknisk karakter, som er blevet stillet her i dag, nok skal blive besvaret, hvis de bliver stillet i arbejdsmarkedsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Beskyttelse mod opsigelse efter arbejdsskadebetinget sygefravær).

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 18/11 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Inden jeg kommenterer lovforslaget, vil jeg godt, da jeg tror, det er nødvendigt, minde om, hvad 120 dages-reglen i funktionærloven egentlig går ud på. Den går kort fortalt

ud på at tilskynde arbejdsgiveren til at vente med at afskedige på grund af sygdom. Hvis arbejdsgiveren nemlig venter, indtil sygdommen har været 120 dage, så gælder et særlig kort varsel på 1 måned, uanset om funktionæren ellers var berettiget til f.eks. 3 måneders eller 6 måneders varsel. 120 dages-reglen forhindrer altså ikke afskedigelse på grund af sygdom.

Denne forklaring påviser i virkeligheden, at det fremsatte lovforslag kan komme til at virke mod sin hensigt, fordi enhver skærpelse af 120 dages-reglen jo, hvis det var det, arbejdsgiveren ville, kunne tilskynde pågældende til i stedet at sige funktionæren op straks ved sygdommens indtræden med sædvanligt varsel. Hvis arbejdsskader således slet ikke kan begrunde anvendelsen af det forkortede varsel, har arbejdsgiveren i virkeligheden ikke andet valg, hvis han eller hun ikke vil betale løn under sygdom i en uoverskuelig periode. Så der er altså en risiko – og det er den, jeg vil påpege over for forslagsstillerne – for, at dette kommer til at virke stik imod sin hensigt.

Jeg har megen sympati for forslagsstillerens bestræbelser for at forbedre arbejdsmiljøet på offentlige og forhåbentlig også på private arbejdspladser, men jeg tror, vi skal gøre det ved en direkte indsats i forhold til arbejdsmiljø med henblik på at forebygge skader og ikke ved noget, som jeg vil karakterisere som en misforstået justering af funktionærloven, en justering, som jeg tror, hvis den virker, vil virke mod sin hensigt.

Så vi kan ikke støtte forslaget.

Taanquist (S):

Jeg kan sige, at vi klart og utvetydigt og uden forbehold kan støtte forslaget. Vi kunne såmænd selv have fremsat det.

Houe (KF):

Ved en umiddelbar betragtning af lovforslaget er ideen om, at opgørelse af sygefravær med relation til funktionærlovens § 5, stk. 2, ikke skal omfatte sygdom, der skyldes en arbejdsskade, særdeles sympatisk.

Når dette er sagt, må jeg dog også påpege, at der ikke vil være nogen yderligere sikring af funktionæren ved en gennemførelse af forslaget, tværtimod. Det ville jo nemlig let få som følgevirkning, at arbejdsgivere tvinges